

Ο όσιος Παΐσιος ακούει τις προσευχές.

Άγιος Παΐσιος, Προσευχή.



Στην Αθήνα που έμενα – διηγείται ο Τ. Ι., απόφοιτος της Αθωνιάδος – με απασχολούσε έντονα ένα πρόβλημα και συνεχώς προσευχόμουν στον Γέροντα να με βοηθήσει να βρω την λύση του.

Μετά από είκοσι μέρες, πηγαίνω στο Όρος στον π. Παΐσιο. Μόλις με βλέπει, μου λέει: «Πριν είκοσι μέρες εσένα σε είχα εδώ, αλλά μήπως και έφυγες από το Όρος;».

Τάχασα· κατάλαβα ότι πήρε το μήνυμα της προσευχής μου και ότι “έβλεπε” ότι ο νους μου και η καρδιά μου γυρίζει στο Όρος, αρκετά χρόνια μετά την αποφοίτησή μου από την Αθωνιάδα Σχολή.

Σκέφτηκα ότι η σιωπή είναι η καλύτερη λύση σ’ αυτήν την περίπτωση. Είχε τόσο κόσμο εκεί, που έπρεπε να τους ακούσει όλους. Πήρα την ευχή του και ξεκίνησα αμέσως να φύγω, χωρίς να του πω τίποτα.

– Θα φύγεις; μου είπε.

– Τι να κάνω, Γέροντα; Έχω πάρει όλες τις απαντήσεις και εσείς έχετε τόσο κόσμο που πρέπει να στηρίζετε.

Έφυγα γεμάτος χαρά και αγαλλίαση. Στον δρόμο σκεφτόμουν ότι αν τώρα που ζη ακούει τις προσευχές μας σε τέτοιο σημείο, τι θα γίνη τότε που θα φύγει από τα γήινα;



Μια περίοδο, με βασάνιζαν έντονα σαρκικοί λογισμοί. Πηγαίνω στον Γέροντα Παΐσιο και του λέω ότι δεν δίνω αφορμές και ο πόλεμος δυναμώνει. «Α! μου λέει, εσύ θες να πας στον παράδεισο άνετα, να μην υποφέρης σε τίποτα. Θες να κάνουμε κάτι άλλο;»

– Τι, Γέροντα; του λέω.

– Θα προσευχηθώ και ο Θεός θα σου πάρη τους λογισμούς αυτούς που τους αντέχεις. Θα σου στείλη όμως άλλους πειρασμούς· θα τους αντέξεις; Τι λες; με ρωτά.

– Όχι, Γέροντα, του λέω, ας μείνουμε σ' αυτούς που μου στέλνει ο Θεός, αφού μπορώ με τις ευχές σας και τους αντέχω.



Πρώτη φορά, ο καλύτερός μου φίλος και συμφοιτητής μου στην Ακαδημία επισκέπτεται μαζί μου το Όρος, με σκοπό να συναντήσει τον Γέροντα. Είχε μέσα του την επιθυμία, όπως μου έλεγε, αργότερα να μονάσει, αλλά εκείνο που τον εμπόδιζε ήταν ότι θα αντιδράσουν οι γονείς του, επειδή ήταν μοναχογιός.

Κάποια στιγμή ο Γέροντας του λέει αυστηρά:

– Γιατί ο γαμπρός σου βλασφημεί τον Χριστό μ' αυτά που κάνει; να του πης να προσέξη, γιατί θα φάη χαστούκι δυνατό, να συνέλθη.

– Μα, Γέροντα, η αδελφή μου δεν είναι παντρεμένη, είναι φοιτήτρια, έχει γνωρίσει ένα παιδί τελευταία απ' ό,τι μας είπε, εγώ όμως ακόμη δεν τον έχω γνωρίσει.

Πράγματι, όπως είπε ο Γέροντας, το παιδί που έγινε κατόπιν γαμπρός στο σπίτι τους, διώχθηκε από τον στρατό, δίκαια ή άδικα δεν γνωρίζω. Έφαγε το πνευματικό χαστούκι και έγινε ένας πολύ ένθερμος Χριστιανός. Παλιά, είχε ασχοληθεί και με μάγια και γι' αυτό ίσως ο Γέροντας είπε για βρίσιμο του Χριστού.

**Από το βιβλίο: Ο Όσιος Παΐσιος. Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη»,
Θεσσαλονίκη 2018, σελ. 137.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>